

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117216310
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3117216310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu W. Q., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, X. I. O., zastúpeného T. E. T., so sídlom A. K. XXXX/XXA, G. G. R. XX XXX XXX, proti žalovaným 1/ F.. so sídlom N.. I. XX č. XXX/B, Y., R. XX XXX XXX a 2/ X.N., M.. so sídlom XXX XX I., L. 2, R. XX XXX XXX, obaja zastúpení F., M. so sídlom O. 9, I., R.: XX XXX XXX, v mene ktorej koná advokát a konateľ V.. W. Z., o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, určenia neplatnosti právnych úkonov k realizácii dobrovoľnej dražby a o výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. septembra 2020, č. k. 12Csp/69/2017-214 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Trenčín č. k. 12Csp/69/2017-91 zo dňa 10.08.2017 **z r u š u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ **m a j ú** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zamietol žalobu a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám ich zástupcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1/, 2/ určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru „K.“ č. U XXXXX-XX zo dňa 24.02.2009, ktorý mu poskytol žalovaný 1/, určenia neplatnosti právnych úkonov záložného veriteľa - žalovaného 1/ i dražobníka - žalovaného 2/ smerujúcich k realizácii výkonu záložného práva a dobrovoľnej dražby (pôvodne dňa 15.08.2017) nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a XXXX pre k.ú. X. I. O., prikázania súdom žalovanému 1/ výmazu o záložnom práve k nehnuteľnostiam na LV č. XXXX a XXXX pre k.ú. X. I. O. a náhrady trov konania.

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že zmluva o poskytnutí úveru „K.“ č. U XXXXX-XX zo dňa 24.02.2009 (predložili v celom rozsahu žalovaní 1/, 2/ na č. I. 109 súdneho spisu) a žalobca bez poslednej strany (č. I. 12 súdneho spisu) bola uzavretá medzi pôvodným veriteľom O. P. (ďalej len O. F.) i žalobcom a podpísaná obomi zmluvnými stranami dňa 24.02.2009. V zmluve sa uvádza ako Časť A úveru výška úveru v tejto časti 2 973,23 eur/89 571,53 Sk, mesačná anuitná splátka 146,30 eur/4 407,43 Sk bez poisťného, počet splátok 240, dátum 1. splátky 20.03.2009, dátum poslednej splátky 26.02.2009, RPMN vo výške 9,39 %, celkové náklady dlžníka 35 112,- eur/1 057 784,11 Sk z toho výška istiny je 16 250,- eur/489 547,50 Sk, výška úrokov s poplatkami 18 862,- eur/568 236,61 Sk, priemerná hodnota RPMN 7,30%, účel úveru: bezúčelový, v Čiastke B úveru:

154,98 eur/4 668,93 Sk bude prevedená na účet H. F.. ako úhrada výdavkov H. s poskytnutím tohto úveru, v Čiastke C úveru: bude prevedená na uvedený účet na úhradu pohľadávky banky voči žalobcovi zo Zmluvy č. XXXX vo výške 13 276,77 eur, t. j. refinancovanie iného úveru. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi boli poskytnuté 2 časti úveru a to sumy 2 973,23 eur a 13 276,77 eur - refinancovanie iného jeho úveru, spolu 16 250,- eur a suma 154,98 eur bola vedená ako poplatky za úver, pričom všetky 3 sumy sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 146,30 eur po dobu 240 mesiacov. Žalovaný 1/ predložil k predmetnej úverovej zmluve Žiadosť o úver K. - tlačivo H. F. vyplnenú žalobcom a podpísanú žalobcom dňa 26.01.2009, v ktorej sú uvedené údaje o rodinnom stave žalobcu (slobodný), počet vyživovacích osôb (0), údaje o príjmoch a výdajoch (čistý príjem 614,09 eur, výdavky a zostatok disponibilného čistého príjmu 486,- eur mesačne), vyjadrenie žalobcu, že si úver berie na odkúpenie bytu. K žiadosti bol pripojený mzdový list žalobcu za rok 2008 a report Sociálnej poisťovne na žalobcu týkajúci sa zamestnania žalobcu. Súd prvej inštancie predmetnú úverovú zmluvu posudzoval ako spotrebiteľský úver podľa zák. č. 258/2001 Z. z. a neprihliadol na dôvod žiadosti žalobcu o úver uvedený v Žiadosti o úver, nakoľko pôvodnému veriteľovi - banke nič nebránilo uviesť v úverovej zmluve iný účel úveru ako bezúčelový. Následne súd prvej inštancie vykonal súdnu kontrolu predmetnej úverovej zmluvy podľa zák. č. 258/2001 Z. z., či nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver v zmysle § 4 tohto zákona a zistil, že úverová zmluva obsahuje všetky týmto zákonom požadované údaje.

3. K námietke žalobcu ohľadne chýbajúcej náležitosti úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., t. j. rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky, poukázal súd prvej inštancie na závery Súdného dvora EÚ v jeho rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s./ Klára Bíróová, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) až j) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej, podľa prípadu, na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov. Súd prvej inštancie vychádzal z tohto rozhodnutia v zmysle čl. 2 CSP a považoval úverovú zmluvu v súlade s písm. i) ust. § 4 ods. 2 cit. zákona.

4. Súd prvej inštancie, vzhľadom na tvrdenia žalobcu ohľadne absencie uvedenia správnej výšky RPMN v úverovej zmluve, zistil, že dlžník - žalobca mal za všetky 3 sumy úveru platiť mesačne po 146,30 eur po dobu 240 mesiacov, t. j. spolu zaplatiť sumu 35 112,- eur ako celkové náklady celého úveru. Skontroloval výšku RPMN k týmto splátkam úveru vo výške 16 250,- eur a zistil jej hodnotu 9,40 % a ešte aj s poplatkom za poskytnutie úveru 154,98 eur vo výške 9,55 %. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN k úveru vo výške 16 250,- eur vo výške 9,39 %, ktorá je nepatrne odlišná od výpočtu súdu, preto súd prvej inštancie mal za to, že bola splnená aj táto zákonná podmienka podľa písm. j) § 4 ods. 2 cit. zákona č. 258/2001 Z. z.. Podľa Súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch v 1.Q roka 2009 pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením od 1 500,- eur do 6 500,- eur so splatnosťou od 10 rokov bola priemerná RPMN vo výške 8,72 %. V predmetnej úverovej zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 8,80 % ročne a podľa internetového Prehľadu úrokových sadzieb pre domácnosť pre spotrebiteľské úvery splatné nad 5 rokov, predloženého samotným žalobcom, bola hodnota 8,8142 % ročne. Nešlo o neprimeranú úrokovú sadzbu v období uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie nezistil, že by predmetná úverová zmluva nemala náležitosti spôsobujúce jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ani že by bola v rozpore s dobrými mravmi v časti výšky úrovej sadzby s následkom neplatnosti v tejto časti.

5. K námietkam žalobcu ohľadne skutočného veriteľa z predmetnej úverovej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že spoločnosť H. J. K. F.. zabezpečovala, „sprostredkovala“ úvery pre O., zabezpečovala administratívu spojenú s vyhlásením predčasnej splatnosti úverov, vymáhaním pohľadávok a pod. Samotná úverová zmluva bola podpísaná O., žalobca sa s úverovou zmluvou i podmienkami oboznámil, súhlasil s ňou a prejavil slobodnú vôľu byť ňou viazaný svojim podpisom. Teda žalobca bol oboznámený, kto je veriteľom z predmetnej úverovej zmluvy a to O. F.. Žalobca je spotrebiteľom a priemerná znalosť spotrebiteľa a jeho obozretnosť postačujú na prečítanie s porozumením, že poskytovateľom úveru podľa predmetnej úverovej zmluvy bol O.. a nie H. a úrok je vo výške 8,80 % ročne.

6. K námietke žalobcu, že O. F. už pri podpise zmluvy nepostupovala s odbornou starostlivosťou, neskúmala jeho bonitu, nepýtala sa ho na jeho situáciu v rodine, či bude schopný úver splácať alebo nie, súd prvej inštancie bez pochybností zistil, že tieto tvrdenia žalobcu nie sú pravdivé, pretože žalovaný 1/

predložil k predmetnej úverovej zmluve Žiadosť o úver K.- tlačivo H. F., vyplnenú žalobcom a podpísanú žalobcom dňa 26.01.2009, v ktorej sú uvedené údaje o rodinnom stave žalobcu (slobodný), počet vyživovacích osôb (0), údaje o príjmoch a výdajoch (čistý príjem 614,09 eur, výdavky a zostatok disponibilného čistého príjmu 486,- eur mesačne), vyjadrenie žalobcu, že si úver berie na odkúpenie bytu. K žiadosti bol pripojený mzdový list žalobcu za rok 2008 a report Sociálnej poisťovne na žalobcu týkajúci sa zamestnania žalobcu. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zamietol ako nedôvodnú a predmetnú zmluvu považoval za platnú. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1, 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), ods. 3, 4 zákona č. 258/2001 Z. z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1, 2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. K ďalším žalovaným nárokom žalobcu a to k určenie neplatnosti právnych úkonov žalovaných 1/, 2/ smerujúcich na základe predmetnej úverovej zmluvy a záložnej zmluvy k realizácii dobrovoľnej dražby súd prvej inštancie uviedol, že žalobu v tejto časti zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm. c) CSP z dôvodu, že žalobca nežaloval určenie, či tu právo je alebo nie je a žiadny osobitný právny predpis neumožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov veriteľa a dražobníka, smerujúceho k realizácii dobrovoľnej dražby. Osobitný predpis umožňuje podať žalobu iba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zdôraznil, že súd nemá podľa ustanovení CSP v právomoci nariadovať žalovanému 1/, aby vymazal zápisy na liste vlastníctva o záložnom práve k nehnuteľnosti a o výkone záložného práva podľa § 137 CSP, preto zamietol žalobu v tejto časti ako nedôvodnú.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytýkal súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je z hľadiska posúdenia zamietnutia nároku arbitrárne/nepreskúmateľné. Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, že by oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 CSP), nevykonával dokazovanie listinami navrhovanými žalovanými až do takej miery, že znemožnil žalovaným výkon ich procesných práv do tej miery, že bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces, pričom vzniknuté nedostatky nemožno napraviť v odvolacom konaní a zároveň nesprávne právne posúdil vec v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z., čím porušil rovnosť strán a právo na spravodlivý súdny proces. Vytýkal súdu prvej inštancie, že v bode 20 svojho rozsudku uviedol, že namietal len chýbajúcu náležitosť úverovej zmluvy podľa písm. i), t. j. z rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky, k čomu zaujal názor Súdny dvor EÚ, a preto sa zaoberal iba touto náležitosťou a iné chýbajúce náležitosti či neprijateľné zmluvné podmienky neskúmal, čím porušil právo na spravodlivý súdny proces. Poukázal na znenie ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a mal za to, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vytýkal súdu, že uvedené posudzoval v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/128/2016 a znenie § 566 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Dôvodil, že výška poskytnutého úveru nie je 16 404,98 eur, ale iba suma 16 250,- eur a podľa jeho výpočtu je hodnota RPMN 9,5 % a celková cena úveru 35 266,98 eur, pričom v zmluve je uvedená RPMN 9,39 % a celková výška úveru 35 112,- eur. Úver mu nebol poskytnutý vo výške 154,98 eur, čo je neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko podľa bodu B zmluvy išlo o poplatok za poskytnutie úveru. Poukázal na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenburgú zo dňa 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06. Mal za nepochybné, že žalovaný nedodrжал pri uzatváraní zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., a preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že nežiadal spoločnosť H. J. K. o úver so záložným právom, ale o úver bez účelu. Zmluva je však vyhotovená z O., od ktorej úver nežiadal a súčasne mu bolo daná na podpis aj zmluva o zriadení záložného práva, pričom zmluvu nepodpisoval na pobočke O., ale v spoločnosti H. J. K., ktorá nemohla poskytovať úvery so zabezpečením nehnuteľnosti. Používanie takejto zmluvy zakladá nekalú obchodnú prax, ktorá je zakázaná (§ 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Pokiaľ ide o jeho žalobný petít v časti II - IV, poukázal na ust. § 138 CSP a dôvodil, že chcel zabrániť vydraženiu svojho majetku na základe zmluvy, ktorá nemala predpísané náležitosti a obsahovala neprijateľné dojednania, o ktorých môže rozhodnúť len súd, čo dosiahol vydaním nariadeného neodkladného opatrenia. Mal za to, že je možné domáhať sa neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, nakoľko ide o zmluvu, ktorá súvisí so zmluvou spotrebiteľskou, bola

uzatvorená na základe nekalých podmienok a nekalého konania žalovaného 1/ a je možné, aby súd rozhodol o tejto skutočnosti. Žaloba i v tomto rozsahu bola podaná dôvodne a je daný naliehavý právny záujem. Jeho postavenie v zmluvnom vzťahu je neisté a hrozí mu a jeho rodine strata obydlija, pričom žalovaní nedisponujú platne uzatvorenou zmluvou o záložnom práve. Poukázal na ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/95 Z. z. Katastrálneho zákona a mal za to, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že na obnovenie stavu, aký bol v katastri nehnuteľností pred neplatným právnym úkonom, je potrebné rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu. Vytýkal tiež súdu, že nepostupoval podľa § 138 CSP a nevyzval ho na späťvzatie žaloby alebo úpravu petitu.

9. Žalovaní 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku neoboznámil strany sporu o sporných, nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci v zmysle § 181 ods. 2 CSP, nevykonával dokazovanie a listinami navrhnutými žalovanými, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, uviedli, že citované ustanovenie § 181 CSP sa vykonáva na pojednávaní a nie je súčasťou odôvodnenia rozsudku. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, a preto o týchto skutočnostiach v dôsledku jeho konania ani oboznámený byť nemohol. Pokiaľ ide o nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovanými, uviedol, že o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, rozhodne vždy súd a nemôže táto skutočnosť viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tvrdenie žalobcu, že došlo zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, nie je možné preskúmať a keďže v odvolaní absentuje tvrdenie žalobcu, ako malo k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu dôjsť. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie preskúmal všetky náležitosti zmluvy o úvere, pričom zotrvali na svojom názore, že uvedený úver „K.“ poskytnutý žalobcovi nemôže byť bezúročný a bez poplatkov vzhľadom ku skutočnosti, že sa nejedná o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., čo vyplýva už i z názvu zmluvy o úvere ako i z účelu, ktorým bolo nadobudnutie nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie sa zaoberal všetkými náležitosťami zmluvy o úvere, čo uviedol v bode 19 i v bode 21 odôvodnenia svojho rozsudku. Zmluva o úvere je súladná s ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, poslednom dni splátky, RPMN aj o celkových nákladoch zmluvy. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, z ktorých vyplýva, že Najvyšší súd SR zjednotil judikatúru zaoberajúcu sa právnou otázkou povinnosti rozdeliť splátku na istinu a úrok spotrebiteľských úveroch, pričom prijal eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. a dospel k záveru, že v spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. S účinnosťou od 1. mája 2018 boli slová „a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahradené slovami „frekvenciu splátok a“, aby došlo k odstráneniu možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/128/2016 rieši otázky súvisiace s problematikou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na potrebu eurokonformného výkladu. Poukázal tiež na skutočnosť, že smernica Rady 87/102/EHS nadobudla účinnosť 11. júna 2008, t. j. v čase pred uzatvorením zmluvy o úvere medzi žalobcom a pôvodným veriteľom, a preto sa vzťahovala aj na túto zmluvu o úvere a ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. bolo už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere potrebné vykladať v súlade s touto smernicou, teda eurokonformne. Zdôraznil, že § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. znie úplne identicky ako § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z.. K údajne nesprávnemu údaju o RPMN uviedol, že súd prvej inštancie skontroloval výšku RPMN z úveru vo výške 16 250,- eur a zistil i jeho hodnotu 9,40 % a s poplatkom za poskytnutie úveru 154,98 eur vo výške 9,55 %, v úverovej zmluve je RPMN uvedená zo sumy 16 250,- eur vo výške 9,39 %, čo je nepatrná odlišnosť od výpočtu súdu, a preto aj táto zákonná podmienka podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. je splnená. Uviedli, že skontrolovali výšku RPMN úveru vo výške 16 250,- eur, zistili jeho hodnotu 9,38 % a s poplatkom za poskytnutie úveru 154,98 eur vo výške 9,23 %. Hodnota RPMN sa podľa výpočtov súdu a ich výpočtov líši od RPMN uvedenej v zmluve o 0,01 %, ktorý nemožno vnímať ako skutočný rozdiel či nesprávny výpočet a nemožno na základe tohto vysloviť bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Pokiaľ ide o sumu 154,98 eur a tvrdenie žalobcu, že mu nebol úver poskytnutý vo výške, ako bolo uvedené v zmluve o úvere, nakoľko uvedená suma je poplatkom za poskytnutie úveru a poukazoval na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku uviedli, že odkaz na rozhodnutie nemeckého súdu je neprípustný, nakoľko SR je zvrchovaný právny štát s vlastným právnym poriadkom a rozhodovaciu prax iných štátov nie je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax. Zdôraznili, že zákon č. 128/2001 Z. z. poplatok za poskytnutie úveru nezakazuje, zahŕňa sa k nákladom na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou a platí sa za skutočne

dodané plnenie - úver. Výška poplatku 154,98 eur predstavuje 0,95 % zo sumy 16 250,- eur a ide o výšku poplatku primeranú v súlade s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že žalobca návrh zmluvy o úvere prijal a podpísal ho, preto nemohlo dôjsť k rozporu s ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K tvrdeniu žalobcu, že súd ho mal vyzvať na späťvzatie žaloby v časti petitu o výmaz záložného práva a mal ho poučiť o úprave žaloby v súvislosti s jeho nárokmi uvedenými v bode 2 - 3, uviedli, že súd prvej inštancie postupoval správne, hospodárne a v súlade so zásadou rýchlosti, že žalobu v celom rozsahu zamietol jedným rozhodnutím vo veci samej. Ak žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie mohol rozhodnúť o tom, že jeho nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, poukázal na ust. § 216 ods. 1, 2 CSP, z ktorých vyplýva, že súd prvej inštancie nemôže prekročiť žalobný návrh, nakoľko by porušil citované zákonné ustanovenie, a preto nebol ani oprávnený túto skutočnosť ako predbežnú otázku skúmať.

10. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňujú so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil pre svoje rozhodnutie významné dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a dodáva nasledovné:

13. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom závere, že Zmluva o poskytnutí úveru „K.“ č. U XXXXX-XX zo dňa 24.02.2009, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného 1/, O. P. Z. ktorú posudzoval ako spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko v zmluve je uvedený účel poskytnutia úveru ako bezúčelový. Kontrolou predmetnej úverovej zmluvy podľa ust. § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. dospel súd prvej inštancie k záveru, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom požadované údaje. Pokiaľ žalobca namietal chýbajúcu náležitosť úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., t. j. že v zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s./ Klára Bíróová, z ktorého vyplýva, že z smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 sa má vykladať v tom zmysle, že úprava tejto smernice bráni vnútroštátnej úprave, podľa ktorej zmluva o úvere musí byť špecifikovaná podľa rozpisu každej splátky určenej podľa prípadu na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že otázku interpretácie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorého znenie je totožné s ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. riešil opakovane i Najvyšší súd SR a z jeho ustálenej rozhodovacej činnosti je zrejmé, že citované zákonné ustanovenia je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivjej zložky anuitnej splátky, (t.j. istiny, úroky a iných poplatkov). Táto interpretácia uvedených ustanovení zodpovedá účelu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016 a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré je totožné s ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 128/2001 Z. z.. Citované zákonné ustanovenia je potrebné vykladať eurokomformne tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivjej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku. Je potrebné tiež zdôrazniť, že citovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES je z 23. apríla 2008, čiže predchádza uzavretiu zmluvy o úvere posudzovanej v danej veci. Z týchto dôvodov odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa absencie náležitostí úverovej zmluvy s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 128/2001 Z. z. dôvodná nebola.

15. K námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávne uvedenej výšky RPMN, ktorá bola v zmluve uvedená vo výške 9,39 % a žalobca tvrdil, že on vypočítal hodnotu RPMN 9,5 % odvolací súd z jeho názorom nesúhlasí a udáva, že zadaním všetkých údajov týkajúcich sa predmetnej zmluvy, a to výšky pôžičky 16 250,- eur, dátumu pôžičky 24.02.2009, mesačnej splátky vo výške 146,30 eur, počet splátok 240,- eur, dátum prvej splátky 20.03.2009, deň splátky 20. dňa v mesiaci je RPMN 9,40 %, ako správne uviedol súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že v prípade uvedenia hodnoty RPMN pôvodným veriteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške rozdielnej 0,01 % nejde o údaj, ktorý by mohol byť považovaný za klamlivú alebo nekalú obchodnú praktiku veriteľa a nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie žalobcu o tom, či zmluvný vzťah so žalobcom uzavrie alebo nie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora EU vo veci C-453/10, ktorý konštatoval, že aj keby v zmluve bola uvedená nižšia hodnota (skutočnej RPMN), t.j. v neprospech spotrebiteľa, za klamlivú praktiku to možno považovať, len ak je spôsobilý tento údaj zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, čo musí posúdiť vnútroštátny súd.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie po kontrole predmetnej úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného 1/ (O., F.) dospel k záveru, že táto spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky zákonom č. 258/2001 Z.z. požadované údaje. Neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 4 ods. 3 posledná veta tohto zákona a aby mohol byť spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

17. Z ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva demonštratívny výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, pričom podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Je pravdou, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa“ (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je možné považovať finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

18. V danej veci žalobca považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku sumu 154,98 eur uvedenú v čiastke B úveru, ktorá bola účelovo určená pre H. J. K., F.. ako sprostredkovateľa tohto úveru.

19. Odvolací súd sa s jeho názorom nestotožňuje, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že obchodná spoločnosť H. J. K., F.. skutočne vykonávala funkciu sprostredkovateľa úveru, keď žiadosť žalobcu o úver bola spisovaná touto obchodnou spoločnosťou, ktorá pripravila a vypracovala zmluvu (táto skutočnosť medzi stranami sporu nebola sporná) pre veriteľa - O.. a dlžníka - žalobcu, ktorí zmluvu i podpísali. Z tohto dôvodu nie je možné považovať uvedený poplatok za slúžiaci výlučne záujmom dodávateľa (O., F.), naopak, išlo o poplatok za činnosť sprostredkovateľa i pre potreby žalobcu.

20. Z tohto dôvodu nie je možné považovať poplatok za uzavretie zmluvy (ktorý zákon výslovne nevylučuje), za podmienku zmluvy, ktorá má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky.

21. K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na ust. § 220 ods. 2 CSP, ktorý zakotvil požiadavku preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. V zmysle tohto zákonného ustanovenia súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké dôkazy predložil alebo označil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd nezhliadol dôvod uplatnenej odvolacej námietky z hľadiska ani jedného z vyššie uvedeného dôvodu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 alebo sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

23. Pokiaľ žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že nerealizoval postup podľa § 181 ods. 2 CSP, odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania z č. I. 212, z ktorého postup súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením citovaného zákonného ustanovenia bez akýchkoľvek pochybností vyplýva. Skutočnosť, že žalobca sa na predmetnom pojednávaní nezúčastnil napriek tomu, že mal riadne vykázané doručenie v lehote dlhšej ako 5 dní pred pojednávaním, nemôže mať za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Je nesporné, že predbežné právne posúdenie súdu prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku neuvádza z dôvodu, že rozsudok je už konečným právnym posúdením danej veci.

24. K námietke nesprávnej aplikácie ust. § 138 CSP, keď žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že ho mal ako spotrebiteľa vyzvať na späťvzatie žaloby a úpravu žalobného petitu v časti ním uplatnených nárokov II. - IV., odvolací súd poukazuje na č. I. 195, z ktorého vyplýva výzva súdu prvej inštancie, ktorým bol žalobca vyzvaný na späťvzatie časti žaloby v ods. II., III., IV. v lehote 30 dní od prevzatia výzvy i s poukazom na ust. § 138 CSP ako zjavne nedôvodnej časti žaloby, pretože od 01.07.2016, t. j. od účinnosti nového Civilného sporového poriadku, podľa § 137 písm. c) nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ale určenie, či tu konkrétne právo na niečo je alebo nie je a okrem toho súd nemá právomoc prikázať žalovanému 1/, aby vymazal zápis na LV č. XXXX, č. XXXX k. ú. X. I. O., ktoré podanie bolo žalobcovi doručené dňa 04.05.2020. Odvolacia námietka žalobcu je preto nedôvodná. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nárokom II až IV uplatneným v žalobe považuje odvolací súd za správne a poukazuje na bod 27 až 29 jeho odôvodnenia (§ 387 ods. 2 CSP)

25. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane rozhodnutia o trovách konania, ktoré odvolateľom vecne spochybnené neboli.

26. O zrušení neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Trenčín, č. k. 12Csp/69/2017-91 zo dňa 10.08.2017 odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 335 CSP.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v celom rozsahu. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie.

28. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).